

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 „ 50 „ = 5 „ „ „
Egész évre . 5 „ „ = 10 „ „ „

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözséjében, Groszmann J., Gubás F. és Heszl Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.

KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:

Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A cselekvés ideje.

A római katolikus püspöki kar tegnapelőtt ismét nagy konferenciát tartott a hercegprímás budavári palotájában. A konferencia abban állapodott meg, hogy a püspöki kar közös pásztorlevelet fog kibocsátani a papsághoz és a hívekhez, azoknak az egyházpolitikai törvényjavaslatokkal szemben elfoglalt álláspontjuk irányítása céljából.

Hogy mit foglal majd magában az a pásztorlevél, azt ma még biztosan nem tudjuk; de annyit gyanítunk, hogy az arra fogja felszólítani a papokat, hogy a polgári házasság megvalósítása ellen teljes erejükkel küldjenek. Ezt pedig onnan gyanítjuk, mert a pásztorlevél szövegezésével Schlauch bíboros püspököt bízták meg.

Hát csak kezdjék meg a harcot a reverendás urak a király által is jóváhagyott javaslatok ellen. Magyarország összes felvilágosult szellemű polgárait magukkal szemben fogják találni. Igen! A statisztikai adatok kézzelfogható módon bebizonyították, hogy az ország közvéleménye csaknem egyhangulag a kormány egyházpolitikája mellett foglalt állást. A hazában az összes törvényhatóságok közül egyetlenegy sem tiltakozott a reformok ellen és azok, a kik a kormány támogatását e téren megtagadták, Magyarország törvényhatósági bizottságának tagjai közt — vagyis mintegy 10,000 ember között — alig vannak 500-an. Ez tehát törpe minoritás.

A nemzetre tehát nem támaszkodhatik a szabadelvű haladás ellen állást foglalt katolikus liga. Nem támaszkodhatik az ország főuraira sem, mert a legkiválóbb nevéű magnások nagy többsége nyíltan a kormány javaslatát támogatja. E szerint még az sem bizonyos, hogy a főrendiház a javaslatokat mereven visszafogja utasítani.

Megtörténhetik, hogy a főrendiház többsége megszavazza, a mit az egész ország csaknem kivétel nélkül követel. De tegyük föl, hogy az új eszmék áramlata nem képes behatolni a nemzeti muzeum régiségtárának szomszéd-
szédságában ülésező főrendiház megesontosodott tradícióin keresztül a felsőházi többség lelkébe. Még akkor is vajjon az következnek-e ebből, hogy a kormány, a képviselőház és a nemzet közvéleménye a makacs főrendiház akaratainak igájába hajoljon?

Nem! Sőt ellenkezőleg; ha a főrendiház visszautasítja az egyházpolitikai reformjavaslatokat, csak akkor következnek igazán a cselekvés ideje.

Vizsgáljuk csak e lehetőség következményeit.

A javaslatok a képviselőház asztalára kerülnek. A képviselőház óriási többsége azokat elfogadja. A főrendiház ellenben a javaslatokat visszaküldi. Ekkor a képviselőháznak kötelessége azokat újból megszavazni. Tehát megint a főrendiház foruma elé fognak jutni másodszer is. A főrendiház tegyük föl, másodszer ismét visszautasítja a javaslatokat.

Mi következik ebből? Talán az, hogy a képviselőház hátráljon meg? — A világegyetem! Hanem igenis következik az, hogy az egyházpolitikai reformjavaslatok mellé még egy renkívül sürgős javaslatot kell csatolni: a főrendiház teljes átalakításának reformjavaslatát.

Mert ha a főrendiház elég merész lenne magát az egész nemzettel konokul ellentétbe helyezni, akkor csak egy köteleesség várhatna a képviselőházra: a fekélyes, beteg testrészt mindenáron kimetszeni a nemzeti alkotmány testéből.

Vesszen a főrendiház, de éljen a nemzet! Ez válnék akkor minden jó hazai jelszavává.

És a cselekvés idejének ütne a tizenkettedik órája. Ha nem lehetne az egyházpolitikai reformokat életbe léptetni a főrendiház hozzájárulásával, akkor életbe kellene azokat léptetni a főrendiház mellőzésével. Vissza a visszautasított javaslatokat kétszer, háromszor, ha kell tízszer is a főrendiházhoz, míg végre vagy a főrendiház észretér és a nemzettel tart, vagy pedig a király belátja, hogy a törvényhozás becsületes működésében a főrendiház mai szer-

vezetével csak mint bontó akadály szerepe felhát lerombolandó.

Ime, ez a sors várhat már a legközelebbi jövőben a mint az ablakfa se kint, se bent főrendiházra.

A cselekvés ideje közeledik: Wekerle Sándor miniszterelnök fölemelt fővel, nyudott lélekkel terjeszthette be egyházpolitikai reformjavaslatait: meg fognak azok valósulni, ha lehet a főrendiház támogatásával, ha kell a főrendiház nélkül.

Fővárosi levél.

Budapest, 1893. november 30.

Itt az influenza! Kolera asszonyosság alig tette ki a lábát, im meglelent köztünk Influenza-asszonyosság. Minden harmadik ember náthás, a mi így telnek idején máskor is megessett, csak hogy ezelőtt a náthát még náthának neveztük, ma már influenzának. Hanem hát az igazi influenza olyan nátha, melyről még Mark Twainnek is aligha lenne kedve humorizálni. Főként ha végigszenvedné a gyötrelmeit. Aztán az influenza halálos természetű s még reszketve gondolunk a három év előtti télre, a mikor sorban haltak el erős emberek az influenzában. Az idén ez a kelletlen orosz vendég csak ijesztget még s nem lépett föl tulságosan komoly formájában. De rémhírek jönnek messze földről. A hesseni hercegségben, melyről eddig azt hittük, hogy összesen sincs több tízezer lakójánál, éppen tízezeren szenvednek influenzában. Sőt, hogy oly nagyon messze ne menjünk, Pozsonyban is ötezer beteget számlál össze az influenza-statisztika.

Nem is csuda, ha ebben az influenzás világban minden beteg. Kormányválságok ütnek ki mindenfelé. Parisban, Rómában, Madridban, Bukarestben. Veszedelmes közelség. De nálunk most „minden csöndes.” Azaz hogy csak úgy látszik. Szabadkán meg volt a katolikus nagygyűlés, mely megüzente a háborút a polgári házasságnak, recepciónak s mindennek, mit e szóval lehet nevezni: szabadelvűség. És lesznek még nagy és kis gyűlések, mind a liberalizmus ellen török. Am azt hiszem, hogy nagy és kis gyűlések megkértek. A liberalizmus ügye — ma már nemzeti ügy, a nemzet becsületbeli kérdése. A liberális reformoknak óriási többsége van a képviselőházban. Lesz ellene is minden pártból, de ez csak töredék-számba megy. Főltéve természetesen, hogy a polgári házasságról szóló törvényjavaslat igazi szabadelvű alkotás. A t. Haz

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Nevem Szabó. *)

— Humoros beszélyke — Irta: Mártonffy Imre —

Ki valaha butorozott szobát keresett Budapesten, könnyen meg fogja érteni Szabó József örömet, midőn egy heti lótas-tut s és nem kevesebb mint hetvenöt szoba megtekintése után, végre talált alkalmat és aránylag olcsót.

Szabó barátom annyival inkább örvendett, mert mostanság a szállásfogadással mindannyiszor csizmadiát fogott.

Ha biztosították arról, hogy oly csendes és nyugodt lakása még sehol se volt, bizonyos lehetett abban, hogy éjjel legalább is négy-öt gyermek fog ordítani, vagy pedig a szállásadó hitvespár dula-kodik a szomszéd szobában.

Mihelyt azt ígérték neki, hogy elkülönítve és háborítlanul fog lakni, úgy esküt tehetett volna arra hogy naponként legalább is husz-harmincz ember megáll ajtaja előtt, ezt mondván: „Bocsánat, Szabó úr!”

Egy szállást csak azért fogadott, mert a szoba

*) Mutatvány szerzőnek karácsonyra megjelenő „Elbeszélések” című kötetéből. Ára 1 frt, tanítóknak feleáron kapható Ujpesten.

fekvése oly „rendkívülien egészséges”, de nemsokára azt a meglepő észrevételt kelle tennie, hogy szállásadója a délnék fekvő szobát távollété benruhaszárításra használta; szóval Szabó barátom a hónapos bérlakók közt a legszerencsétlenebb volt, azért lett öröme oly rendkívüli, mikor végre tisztességes emberekkel, szépen butorozott szobát kapott, mert hát a szállásadó finom műveltségű, arisztokratikus külsejű nő volt, kit nyugdíjazott államtitkár férje után „méltóságos asszonynak” czimezték.

— No, gondolta magában, itt alkalmam int tovább maradsz egy hónapnál.

Mert hát Szabó barátom valóságos naptári renddel és jobb ügyre méltó pontossággal, minden hónapban lakást változtatott és ellenkezőleg a közönséges emberekkel, idejét nem január, február, márczius stb., hanem lakásai szerint számította, mint magyar-utca 10., kalap-utca 4., rózsa-tér 2., bérkocsis-utca 41. sz. stb.

Ha nem vezetett volna pontos jegyzéket változó lakcimeiről, igen gyakran képtelen lett volna arra, hogy megtudja, hol lakik.

Ne higgyék azonban, hogy Szabó barátom tán házsártos ember volt. Nem! Csupán a balsors üldözte. Ő volt a legszerencsétlenebb valamennyi hónapos bérlő közt.

Állása szerint könyvvívó volt egy selyem és bársony nagykereskedésben.

A könyvelt és könyvelendő árukkali érintkezése által jelleme oly lágy lett, mint a bársony és oly sima, mint a selyem.

Alig hinné az ember, hogy a tárgyak, melyekkel éveken át foglalkozott, bizonyos jelleget adnak nekünk.

A jogász ép oly feszes lesz, mint percsomói; a tudós poros és száraz, mint régi könyvei; a vajú és czukorkereskedő szinte olvad az édességtől és ő maga a megtettesült édesség. És ezt majdnem minden foglalkozásra ki lehet terjeszteni.

Szabó tehát olyan volt, mint a bársony és simasága még sohasem ment nála annyira, mint midőn kérte a „méltóságos asszonyt”, hogy a szobát még ma készítse el számára.

Abbeli örömeiben, hogy ily „finom” családnál lakhatik, megelégedkezett minden apró intézkedésekről, melyek a szobabérlésnél szokásban vannak, u. m. takarítás, fűlőszolgálat és több efféle. Adott öt forint foglalt, elkérte a kulcsot és tudatva a méltóságos asszonynyal, hogy holmiját másnap reggel fogják elhozni a szállodából, hol néhány napig lakott, hirtelen távozott.

A méltóságos asszony nagyot bámult a szoba-

a hét végére körülbelül kész a költségvetéssel, aztán egész lélekkel hozzá láthat a nagy, korszakalkotó munkához. S hogy a képviselők már izgatottan várják ezt a munkát, kitént az idei költségvetés tárgyalásából is, melynél rövidebb és unalmasabb budgetvitánk még nem volt. Rövid és unalmas. Ez ellenmondásnak tetszik, de hát úgy volt. Mindössze a kultuszvita volt egy kissé elevenebb. Mintha kárpótolni akarták volna az elárvult közoktatást az öt utolsó esztendő mellőzéseért, a mikor folyton az elkeresztelés felett vitatkoztak a közoktatás helyett. Jónás ette meg a czethal s nem a czethal Jónást, mint a boldogult emlékü Grünwald Béla mondotta egy ilyen meddő vitán.

A közelebbi napok története nem valami nagyon érdekes. A mi zenczió: az is a vidékről jő. Egy jogászgyerek lelővi fiatal asszony imádotját s hozzá még törét is kétszer belédöfi a halállal vivő asszonykába, azután meg önszívbe döfi a tört markolatig. S történik ez a szenszácziós dráma egy kis városka utcáján három halálra rémült leány előtt. Ifju és asszony vérbe fagyva, holtan fekszenek az utcán. Nem lehettek egymásé az életben, egyesülnek a halálban, gyászba borítván két családot, s könnyet sajtolva érzékeny szívű emberek szeméből. Ime a modern kor egyik fia ez. A másik (ez már budapesti), a ki harmincezer forintot sikkaszt el a bankjától, a hol alkalmazva van, s a pénzt elrejtí, hogy ha majd leszolgálta az öt évet a fegyházban, urasan élje világát. A harmadik (székesbudapesti), a ki váltókat hamisít özvegy anyja nevére és az anya, ki Isten tudja hany éjet virasztott át már keserves könnyhullatások között fia javithatatlanságán: átszolgálta fia bíróságának: büntessétek meg!

Három ifju története e hétről. Egy kis rajza a századvégi ifjuság erkölcsének. Szegény szülők! Tietek minden jó ember részvéte, ha ugyan ilyen fájdalmat enyhíthetne emberi részvét!

Elég, elég e hét történetéből ennyi!

Székely Huszár.

Egyről-másról.

— Karczolatok. —

Nagy örömmre szolgál, hogy „Dick-szi” ur szerény cikkeimnek hatását itt-ott már tapasztalta. Ez a nem várt eredmény arra indit, hogy megkezdett munkámat tovább folytassam, vagyis, hogy a körülöttünk itt-ott tapasztalt hibakra és hiányokra a közönségnek és az intézkedésre hivatott egyéneknek figyelmét föl hívjam. Tessék elhinni, nem azért teszem ezt hogy egyes személyeknek keserűséget okozzak, hanem egyedül azért, mert ezt tenni a közérdek szempontjából jónak és czélszerűnek látom. Hogy Ön, t. Dick-szi ur engem „társadalmi körorvos”-nak is kinevezne, arra csak azt mondom az Ön szavaival, hogy: „ejnye be jó!” A mi pedig a mi legnagyobb betegünk: a rendőrség felett tartandó konziliomot illeti, arra az a megjegyzésem, hogy ezt csak a legvégső esetben vegyük igénybe; mert tapasztalatból tudom, hogy a hol az orvosok konziliomot tartanak, ott a katasztrófa: a halál a legtöbb esetben bekövetkezik. A foszfort és a kámfort az alábbiakban — amennyire tőlem telik — alkalmazni igyekszem.

*

Gyönyörűséges állapotok vannak esténkint a színház előcsarnokában. Az utca gaminjai — piszkosak és neveletlenek, az előadást megelőzőleg az

fogadás és idegen kulcsok elvitelének e szokatlan módjára és midőn Szabó már a lépcsőn volt, utánna szólt:

— De uram, kihez van tulajdonképen szerencsém.

— Nevem Szabó! — telelte barátom alulról miközben eltűnt.

Midőn este a szokott gyűlhelyen elbeszélte barátjainak, hogy mily „szép szobát” fogadott — mely közlést, fönt említett pontossággal, minden hó elején ismételte — azok ingerkedve kérdezték, vajjon a legközelebbi hónapra fogadott-e már szállást.

A társaság éjfél után egy óráig maradt együtt aztán távoztak s mivel Szabó közelebb lakott, mindnyájan hazakisérték.

Midőn odatértek mindnyájan bámulták, hogy a második emelet ablakai ki vannak világítva és az ablakoknál aggódalmas arcok mutatkoznak. Ekkor az egyik ablak kinyílt és az alullevők eszavakat hallották: „Ah, jönnek már a gazemberek!”

(Vége köv.)

alkony beáltával minden este csapatostúl lépik el Thalia templomának előcsarnokát s ott egymást kergetve és lökdösve igen épületes látványt nyújtanak a sétáló közönségnek, no meg a Casinóba járóknak is. Rugaszkodásuk nem is szorítkozik kizárólag az előcsarnokra, hanem időnként kirohanásokat is rendeznek a járdára, rémitgetve a gyengébb nemet. Ebbeli mulatozások közepette igen ékes kifejezéseket is használnak. A magyar nyelv gazdagítása szempontjából igen czélszerű lenne, ha a rendőrség minden este egy irni tudó rendőrt állítana oda, a ki a szép kifejezéseket feljegyezné. Az ekként összegyűjtött nyelvkincsek érdekes olvasmányt nyújtanának s az előfizetési díjakból lehetne venni egy — seprőt.

*

Igen, egy seprőt, mert — úgy látszik — a színház seprővel nem rendelkezik. Ha seprője volna a színháznak, akkor az előcsarnokban összehalmozott mindenféle szemetet bizonyára kisépernék. De miután az a tömérdek szemét ott éktelenkedik, én ezt a dolgot nem a tisztaság iránti érzékhiánynak, hanem csupán a seprű hiányának tulajdonítom. S így történik azután meg, hogy egy-egy hosszabb női ruha helyettesíti a seprőt és a szemetet szépen behúzza a zártszék és támlásszékek közé. Onnan persze könnyebb kiserelni! Vagy ott talán nem veszi úgy észre senki?

*

Hogy a színház előcsarnoka nappal díszes (!) cikkek elárúsító helyéül szolgál, arra észr vételem nincs, bár egy kicsit furcsa, hogy a szolgáló szappant éppen itt árulják; de az talán már mégis jogosulatlanul hártatik a színházlátogató hölgyközönségre, hogy azokat a papirosokat, melyekbe a szolgáló-szappanok pakolva voltak, ők seperjék fel? Vagy talán a dézsahölgyek demonstrációja akar ez lenni úrnőjük ellen? A szobaciczusok akarják a „Nagyságá”-ékkal megértetni az egyenlőség amaz elvét, mely e szavakban nyer kifejezést: seperni mindenkinek muszáj! A kik otthon nem sepernek, seperjenek itt — az utcai gaminok nagy gyönyörűségére!

*

A város utczáinak szabályozása szépen halad előre. Már a főutcáról az alsó malomhoz vezető közben egy ház a tervezett szabályozási vonalba épített fel! ... Terve van véve az is, hogy az emberpiaczon a Greuter-ház végéből, azaz nem is a ház végéből, hanem annak nyugati udvarrészéből megfogják vásárolni néhány métert, hogy a Hunyad-utczáról a Templom-utczára egyenesen be lehessen látni. Ez is nyereség lesz. Városunk ugyan csak szépülni fog e nagyszabású tervek keresztülvitele esetén. Hogy a Kossuth-utca torkolatát örök időkre beépítették, az csak afféle kis feledékenységgel, melyen felakadni nem lehet, csak azután azoknak a kocsioknak a tengelyei fel ne akadjanak, melyek nem a kellő óvatossággal vezetettek be a szűk — sikátorba.

*

Az épülő „Korona”-udvarára „tilos a bemenet, Avatlan szemek tehát nem nézhetnek oda be. ... Itt igen helyesen! Nincs ott senkinek semmi keresni valója, majd ha kész lesz, megbámulhatja és megdicsérheti mindenki, a kinek tetszik, a kinek nem tetszik, hát az — ne nézzen rá. Különben sem lehet mindent úgy csinálni, hogy az mindenkinek tessenék. Az izlés különböző s csak is innen lehet kimagyarázni, hogy a Blau Gyula által épített épület mindenkinek tetszik; a „Korona” téglahalmazát, alacsony és keskeny ablakait látva pedig némely gyarló ember azon naiv kérdést veti fel, hogy: „hát minek is bontották le a „Koronát”, ha annak termeibe a betódulni kívánó világosságot jövőre a téglá zárja ki? Hát nem mindegy az, ha az időmortal falak téglából vagy kőből vannak építve? ...” Persze hogy nem mindegy! Hiszen a vasgyár is sokáig dolgozott szomszédságunkban nagy defcizittel, de az akkori kormányok azt mondták, hogy indircte meg van a haszon, az állam azzal is megelégedhetik, hogy sok embert foglalkoztat, hát a város miért ne pártolhatná az ipart?

*

Különben a mai pénzű világban nem csoda, ha minden jó gazda épületbe tömi a pénzét. A létező pénzintézetek már nem fogadnak el betéteket, e végből alakul egy új pénzintézet, hogy a

szegény embernek legyen hová raknia a pénzét. Hiába, a valuta-rendezés annyira rendbe szedte zsebeinket, hogy a trafikánsok nem tudják eladni a készletökben lévő váltókat, az olcsó szivarokat pedig mind visszaküldik, mert a leginkább fogyasztott szivar ma már az operásnál kezdődik. A pénzügyigazgató igaz, hogy csupán az 5-kros cubáknak iparkodik reklámot csinálni, hanem nem hisznek ám neki s úgy gyanítják, hogy titokban ő is — operást szív!

*

A boldogulás feltétele — azt mondják — a kellő körültekintés. Ezt Hradil Vincze körpanoramájának felállításával bizonyította be, mert ime alig látogatták meg azt néhányan, már a körültekintés jele s bizonyítékaként a városi jogügyi szakosztály gondolkozni kezdett azon, vajjon nem lehetne-e a mi brillans közvilágításunkat valamely egyszerűbb világítással átalakítani? Hát kisült, hogy a gázgyárral kötött szerződésünk értelmében erről csak 15 év múlva lehet gondolkozni. Hja! hiába, a szerződés kötésekor még nem volt felállítva a Hradil körpanoramája és arról csak — Hradil tehet! ...

*

A mult hét egyik nevezetes eseménye közé tartozott az, hogy a postakocsit hajtó kocsis ékes trombita-szóval járta be a főutcát. A casinóban ijedten szaladtak a rémhangok hallatára az ablakhoz s meg nem foghatták, miért csapott fel a posta-kocsis sackingeni trombitásnak! ... Miután a postafőmestere sohasem jár a casinóba, nem tudták kitől megkérdezni ez ingyen zene-élvezet okát. Ma már a zene elnémuitt, a vaskos jármű csak dübörögve jár és sötétlik végig az utcákon, mert lámpa nincs rajta. Ugyan nem jó volna annak a trombitának az árából arra a kocsira — egy lámpást venni? ...

Pencilus.

Aláírási felhívás.

Alólrottak, mint alapítók Miskolczon „Borsodmegyei Takarékpénztár” elnevezése alatt egy részvénytársaságot képező pénzintézetet alakítanak, melynek tárgya a következő:

1. Váltók leszámítolása és viszleszámítolása.
2. Pénzösszegeknek takarékbetéti könyvek és pénztári jegyek kiállítása mellett, valamint folyó számlára átvétele.
3. Külföldi váltók leszámítolása, vagy beszedése.
4. Gazdasági és ipari vállalatok létesítése, üzembe vétele, fejlesztése, vagy azok czéljából kereskedelmi társaságok alakítása.
5. Értékpapírokra, arany- és ezüstre való előlegezési üzlet.
6. Jelzálog-hitel nyújtása
7. A vállalat tartama a czégbejegyzés, illetve ennek közzétételétől számított 50 évben állapítatik meg, mely azonban az utolsó-előtti rendes közgyűlési határozattal meghosszabbítható.
8. Az alaptőke 400.000 korona (200.000 frt) felosztva 2000 drb 200 koronáról (100 frtről) és névre szóló részvényekre.
9. Az aláírás zárídeje 1893. évi december 20-dika.
10. Az alapítók nevezik ki az első három esztendőre az igazgatóságot.
11. Minden aláírt részvényre az aláíró aláírás alkalmával 10°/o-ot fizet o. é.-ben, továbbá 20°/o-ot 1893. december hó 20-án a hátralékos 20°/o lefizetését az igazgatóság fogja megállapítani.
12. Minden részvény után 2 korona (1 frt) fizetendő bélyeg és részvény kiállítása fejében.
13. Tuljegyzés esetén aránylagos levonásnak lesz helye, mely azonban az alapítók által jegyzett 1000 drb részvényre nem vonatkozik.
14. A fenmaradt 50°/o lefizetésének határidejét egy erre külön összehívott közgyűlés fogja megállapítani.

Miskolczon, 1893. nov. 22-én.

Bárczay István földbirtokos H.-Csabán

Blau Gyula építésmérnök Miskolcz

Böttlik Lajos országgyűlési képviselő

Bródi és Weisz nagykereskedő czég Miskolczon

Diószeghy György városi főjegyző, házt. Miskolcz

Dr. Engel Arnold ügyvéd Miskolcz

Engel Sámuel fakereskedő Miskolcz

Goldstein V. borker. a Goldstein és t. czég tagja, Misk.

Harangi Menyhért birtokos Miskolcson
 Harangi Vilmos kereskedő és birtokos M.-Kövesden.
 Karla Bertalan háztulajdonos és iparos Miskolcson
 Klein Zsigmond birtokos S.-Szentpéteren
 Kohn Miksa birtokos Miskolcson
 Kunváry Fülöp főmérnök Budapesten
 Melczér Géza birtokos, országgyűlési képviselő S.-Örös
 Munk Soma bérlő A.-Zsolcán
 Oberländer Antal sórnagykereskedő Miskolcson
 Dr. Propper Géza miniszter, s. fogalmazó Budapest
 Rosenthal Vilmos nagykereskedő Miskolcson
 Rott E. M. háztulajdonos Miskolcson
 Seper István szállodatulajdonos Miskolcson
 Dr. Szepe Zsigmond birtokos Miskolcson
 Silbiger Armin kereskedő Miskolcson
 Dr. Singer Henrik orvos Miskolcson
 Szaffka Pál kir. közjegyző Miskolcson

Jegyzések eszközölhetők:

Az alapítók irodájában Miskolcson **Széchenyi-utca 32. szám a.** (Debreczeni-féle ház)
 Brodi és Weisz cégénel
 Edelenyvidéki Takarékpénztárnál
 Dr. Engel Arnold ügyvéd úrnál
 Harangi Menyhért úrnál (Phoenix irodájában)
 Karla Bertalan úrnál
 Mezőcsathi Takarékpénztárnál
 Rosenthal Vilmos úrnál
 Seper István úrnál
 Silbiger Armin úrnál
 Kunváry Fülöp főmérnök úrnál Budapesten Huszáru-
 utca 8. sz. a.

H I R E K.

— **Kossuth Lajost** e napokban Csifó Salamon látogatta meg Kolozsvárról, a ki a látogatásáról tárczát írt a kolozsvári „Ellenzék”-nek. Kossuth nagyon sok érdekes kijelentést tett, a legérdekesebb és a legszomorúbb köztük ime:

— Válság előtt álunk és ha ezt Magyarország túl nem éli, úgy Lengyelország sorsára jut, ha pedig túl éli, akkor talán élni fogok én is, igen, élni, mert most halott vagyok, eltemetve Turinba...

Kossuth megkérdezte látogatójától, hogy honnan való, mire Csifó azt felelte, hogy erdélyi ember. „Sőt felbőg ternyosulnak ott a láthatáron”, mondta, majd beszélni kezdett az oláh mozgalomról. Igen messze engedtek menni a dolgot, mondta, most már aligha lehet azt mással, mind karddal megoldani. Tyukkal, kalácsal nem lehet őket megnyerni. Oseink talán tehettek volna, de most már késő, késő!

— Én nem féltem volna — folytatta — régebb a nemzeti mozgalmaktól, mert tisztában voltam, hogy Magyarország a többi kis államoknak támasza leendő. De ma már nincs Magyarország, nincs magyar politika, ma van Oesterreich-Ungarn. Pedig Ausztria bomlik, bomlik pedig úgy, hogy más urat akar magának. Az orosz dolgozik, ígér egyiknek egyet, a másiknak mást, teszem Erdélyt Romániának. Hiába a keleti kérdést meg kell már egyszer oldani. Szeretnék szólni, de én távol vagyok, irataimat csak ha olvassák, haza pedig nem megyek akár hosszasan, akár rövid ideig élek”.

Kossuth látogatójával beszélgetett még a kiegyezésről, a hármasszövetségről, az orosz-francia barátságról azt mondta, hogy: ha harc lesz, a magyar katonája is ott harcol azért, hogy ne veszítsen el két tartományt, a francia meg ne kaphassa vissza.

És a beszélgetésnek szüntelen ez volt a visszatérő rekrénje:

„Halott vagyok, eltemetve Turinba...”

— **Ezüst menyegző.** Tóth Dániel miskolci ev. ref. lelkész és neje Vágó Ilona úrnő tegnap este tartották meg szűk családi körben házasságuk 25-ik évfordulójának ünnepét. A köztisztviseltek és becsületben élő házaspárt városunk intelligens köreiből többen keresték föl szerencse-kívánataikkal. Mi is szívünk legőszintébb érzelmeitől vezéreltetve csatlakozunk a gratulációs sorába, s kívánjuk, hogy a derék házaspár az aranylakodalmat is erőben és viruló egészségben érje meg!

— **Eljegyzés.** Barczikay Barnabás vármegyei hivatalnok csütörtökön jegyezte el Greichman Mariska urhölgyet, Greichman Ede takarékegyleti pénztárnok kedves leányát.

— **Ezüst menyegző.** E hét elején ünnepelte boldog házasságának 25 éves évfordulóját Nádpatak László uradalmi felügyelő, nejevel Bethlenfalvi Faygel Ottilia úrnővel. Az ünnepély alkalmával a jubiláns házaspárhoz számosan küldötték üdvözlőket. Ezek sorában mi is szívünk mélyéből üdvözlőjük a derék jubiláns házaspárt.

— **A főügyési állásra** a pályázat tegnapelőtt járt le. A pályázók között csakis Jesze István tb. főügyész és Kozma Elek ügyvéd neveit találjuk. Az esetleg megüresendő alügyési állásra Lengyel Lajos ügyvéd pályázott.

— **Kinevezés.** Kovács Imre nagyváradai pénzügyigazgatósági számvénykornokot a pénzügyminiszter a miskolci m. kir. pénzügyigazgatósághoz III. osztályú számtisztvé nevezte ki.

— **Advent.** Holnap az az december 3-án veszi kezdetét a karácsonyi nagy ünnephez előkészítő időszak: az advent. A kath. templomokban naponként hajnali misére (róráte-ra) csendülnek föl a harangok.

— **Eljegyzés.** Neuman Lipót putnoki lakos

e napokban jegyet váltott Krausz Mathilde kislánnyal Krausz József kereskedő kedves leányával.

— **Gyászmise.** A szerencsétlen véget ért Ortva y Károly lelki üdvéért a requiem csütörtökön reggel tartatott meg a mindszei róm. kath. templomban. A gyászmisét Venczell áldozár végezte, melyen a kir. törvényszék, kir. ügyészség, kir. járásbíró, hivatalok, testületek, jó barátok, ismerősök jelentek meg, hogy osztozzanak a bánatos szülők fájdalmában. A mise alatt egy szem sem maradt szárazon, még a legerősebb szívűeket is meghatotta a bánatos szülők feljajdulása, mely a templom hajóján végig futva, megrázkódtatta az emberek lelkét. Az oly méretetlen csapással sújtott édes anya két izben elájult s állapota oly rosszra fordult, hogy kocsin kellett hazaszállítani. A mélyen lesújtott család fájdalomra nem terem balzsam Gileádban!

— **Sauer Emil jön!** A világ legelső zongoraművészeinek egyik kiváltsága Sauer Emil f. december hó 8-án városunkban hangversenyt fog adni. A hangverseny estélyt Ferenczi B. cég rendezi.

— **Áthelyezés.** Szentmiklóssy Ödön sátor-alja-új helyi pénzügyigazgatósági fogalmazót a pénzügyminiszter ugyanilyen minőségben a miskolci pénzügyigazgatósághoz helyeztetett át.

— **Halálozás.** Egy buzgó tisztviselő elhunytáról kell megemlékeznünk, kit élete delén ragadt ki sorainkból a kegyetlen halál. Gánovszky Gyula, a „Borsod-miskolci gőzmalom” főkönyvelője az. kinek elvesztését nemcsak tisztársai, hanem városunk társadalmi körei is mélyen fálalják. Temetése e hó 29-én délután 3 órakor nagy részvét mellett ment végbe. A derék tisztviselő elhunytáról a Borsod-miskolci gőzmalom a következő gyászjelentést adta ki: Öszinterészvétel tudatja a Borsod-miskolci gőzmalom részvény-társaság igazgatósága Gánovszky Gyula úrnak a társulat régi és hű tisztviselőjének hosszas betegeskedés után 1893. november 27-én esti 10 órakor történt elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 29-én délután 3 órakor fognak a szeme-utczai 16. sz. házból a mindszei ág. ev. sirkerthbe örök nyugalomra helyeztetni Miskolcson, 1893. november 28. Béke az elhunyt porainak!

— **Halálozás.** Mély részvéttel értesültünk ama szomorú esetről, hogy Réthi Mórné városunk egyik köztisztviseltekben álló polgárnője csütörtökön éjjel meghalt. Az elhunyt derék nőben dr. Réthi Ede ezredorvos és Réthi A. J. diszmű és könyvkötő édesanyjukat siratják. Temetése tegnap délután nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Öngyilkosság** Berecz István csizmadiamester polgártársunk csütörtökön reggel Felső-Szirma-utczai lakásán mellbe lötte magát és azonnal meg is halt. Öngyilkosságának oka — mint beszélük — életuntagság.

— **A diósgyőri „Jósziv” dalárda** december hó 2-án dal- és zeneestélyt tart. Hangverseny után „Miniszter előszobájában” cz. vígjátékot játszásk a műkedvelők. Az előadás végeztével táncmulatság lesz.

— **Gyűlés.** A borsodmegyei-orvos-gyógyszerész egylet f. évi december hó 4-én rendes havi ülést tart a Pestváros szálloda egyik termében.

— **Az új pénzügyintézet** részvényeinek legnagyobb része aláíratott. Mint értesültünk, 1000 drb. részvényből ez ideig 800 drb. íratott alá a közönség által.

— **Ruha-kiosztás.** Az izr. nőegylet holnap, f. hó 3-án d. e. 10 órakor oszt ki a Chewra-Kadische disztermében (Palóczy-utca) szegény iskolás gyermekek között csizmakat és egyéb ruhaneműket.

— **Munk Ignác elfogatása.** Munk Ignác neve forog ma közzsájon városunkban. Ez a jeles férfiú — mint emlékezhetünk rá — egy szép napon eltűnt városunkból s kivándorolt Amerikába, hátrahagyván egy esdőbejutott üzletet és — feleséget gyermekekkel együtt. Hónapok teltek el azóta, Munk Ignác felől hír sem jött az új világból. A múlt szombaton azonban a járó-kelők nagy bámulatára a főtűzán Munk Ignác alakja bontakozott ki az ősi ködből, hazajött szülővárosába, a hol élénk érdeklődés tárgyát képezi. Szerdán délután Bulyovszky Gusztáv vizsgálóbíró Munkot kihallgatta s miután család buzás és több rendbeli büntény elkövetésével van terhelve — **vizsgálati fogságba** helyeztette. Dr. Sugár Gyula a vizsgálóbírói határozatot megfeleltette, a kir. törvényszék lapunk zártáig határozatot még nem hozott.

— **Vörös Géza** czithera-tanító, a ki ezelőtt városunkban, mint kedvelt czithera-tanító működött s ki 1884-ben sikeres hangversenyt is rendezett tanítványaival Miskolcson, külföldi hangverseny korutazásából visszatérve, ismét városunkban telepedett meg. Reméljük, hogy a miskolci közönség e szép hangszert (a mely a mostani korszak legkedveltebb hangszere közé tartozik országszerte) ma is pártolni fogja. A kik a tanítási díj iránt tájékozást akarnak maguknak szerezni, forduljanak Vörös Géza urhoz. (Lakik Kisútváros-utca 17. sz. a.)

— **A Mörök csatája** Kronovics Herman rőfőkereskedő a napokban egy női aláírással ellátott levelet kapott, melyben valami hölgyecske a segédétől „rendes-vous”-t kért s figyelmeztette a segédet, hogy egy téli kendővel is legyen szives őt majd meglepni. Brand Mór, a segéd ijedségében nem tudott hová

lenni, végig nézett magán, hogy fiu-e, vagy leány; mert mit sem tudott arról az ismeretlen nőről, ki neki ezt a levelet írta. A turpisság kiderült, kitűdött, hogy a levelet Kohn Mór segéd írta, azért, hogy Brand Mórét gazdája szolgálataból bocsássa el. Brand e miatti bosszúságában, hogy őt Kohn állásától el akarta csapni, egy találkozás alkalmával egy csattanós nyaklevesben fizette meg a bélyegköltséget. Kohn Mór megbosszulni akarván magát, méteres bottal felfegyverkezve berontott Kronovics Herman üzletébe, ott Brandot ütlegetni kezdé, de ismét csak is a maga kárára volt, mert az üzletszemélyzet közös erővel kilökte a tolakodó vagabundot. A felbőszült Kohn Móríz hamarjában már semmit sem tudott tenni, megüzente Brandnak, hogy: „Ma este vérbem fogsz fűrdni!” Ez tényleg meg is történt. Csütörtökön este Kohn Móríz Brand Mórét sétálás közben hátulról megtámadta s egy nála lévő késsel oly erővel szurt a fejébe, hogy a vér patakaként kezdett ömleni. Brand Mórét beszállították a közkörházba, hol dr. Ballagi János fejét bekötözte és rögtön ápolás alá is vették. Kohn Móríz ellen a bűnügyi eljárást megindították.

— **Fiatál betörők.** Farkas József 8 éves, Bencsik József 12 éves és Varga István 14 éves gyermek-betörőket a napokban ép akkor csípték nyakon a rendőrök, mikor a kőporosi pinczét feltörni akarták. A kis betörőket egyelőre a rendőrség vette oltaalma alá.

— **Meghívás.** A Borsodmegyei gazdasági egyesület közgyűlése határozatának alapján azokat, a kik Borsodmegyében csukor-répát termelnek, egy december 6-án d. e. 9 órakor az egyesületi irodában tartandó értekezletre ezennel tisztelettel meghívom. Tárgy: A répa termelés nehézségeinek elhárítása céljából teendő lépések megbeszélése. Megbízásból **Biró Géza** titkár.

SZÍNHÁZ.

Kedden nov. 28-án Lecocq vig operetteje, a „Nap és hold” került színre felház előtt. A darab egy szövegét, mint zenei részét tekintve, a zeneművek egyik legsikerültebbje, melyben a mulatságos helyzetek és fordulatok egymást érik és epenezért a nézőközönséget folyvást derült hangulatban tartja. Maga az előadás is egyike volt e téren a legsikerültebbeknek. Az érdem oroszánrészre Örley Florát illeti, ki Manóla szerepében a napot symbolizálta s ilyen minőségében úgy ügyes és eleven játékaival, mint magasba csapkodó csengő dalaival s fényes öltözékével elhomályosította a holdat, melyet Beatrix szerepében Pogány Janka igyekezett személyesíteni. A sikerben jó része volt Breznának is, a ki a portugál első minisztere, Pikratez de Kalabazás szerepében rejő comikumot — eltekintve a kigyómozdulatoktól — melyekhez nem hajlott könnyen a teste — elég ügyesen érvéyesítette. Mátrai, mintha csak nána-betegségben leledzett volna, végig aludta szerepét, ha nem épen zavartalanul is, miután többször fel-felrinczigtálták Morfeus karjai közül. Bethleni a báró szerepében eléggé mulatságos volt. Karacs, mint kitűnő tenorista ma is elismerést vívott ki magának. A többi szereplőkről ne szóljon a dal! Szerdán, nov. 29-én a „Lowoodi árva” került színre.

Csütörtökön, nov. 30-án a „Madarász” című közkedveltségnek örvendő vig operette adatott alig félíg telt ház előtt. Hja! a hónap utója sokakban lehűti a lelkesedés tüzét, aztán meg az elmúlt szezonban is sokszor nyílt alkalom e darabot látni és hallani és pedig szintén kitűnő erőktől s ez a különösen is nagy mértékben befolyt arra, hogy különösen a földszinten sok hely maradt üres. Pedig az előadás kétségkívül a jobbakk közé tartozott. Karacs Imre a tiroli vadász szerepében alig hagyott fenn kíváni valót. Hangja mindig élvezetes maradt s játéka is fokozottabb ügyességről tanuskodott, különösen soló énekével — cziterakisérelt mellett — nagy hatást ért el. — Örley Flóra, mint Postás Milka, ha nem birt is szerepének anyni kedvességét kölcsönözni, a melyet elődje Halmayné felmutatott. eléggé rászolgált arra, hogy játéka, ha nem is kifogástalannak, de elég ügyesnek mondjuk. Pogány Janka, a választó fejedelem neje szerepében szintén sok igyekezetet fejtett ki s taptos is aratott. Torday B. volt a második tenorista. Hangja ugyan eléggé kellemes, de — mint látszik — szűk hangkörben mozog. Breznai kitűnő udvarmester volt. Mátrai és Bethleni a süket, illetve rövidlátó tudós (?) tanárok szerepét élénk tetszés mellett produkálták. Érdekes látvány volt a Litzenmayer nővérek tiroli táncza, meg is kellett ismételnők. Az előadás összhangjában a karnak is dicséretes része volt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
 Kiadó: **Wesselényi Géza.**

Szeles-utca 53. sz. alatt
egy üzlethelyiség
 1894. évi február hó 1-től kiadó.

9288. sz. Arverési hirdetményi kivonat.
tkvi. 893.

A miskolci kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Péter Bertalan végrehajtónak Gebhardt Károlyné, előbb Tabdi Jánosné szül. Sári Klára végrehajtást szenvedő elleni 4500 frt követelés és járuléka iránti ügyében a miskolci kir. törvényszék területén lévő, a I. a miskolci 2782. sz. tjkvben a 1. r. 4380. hr. a. foglalt tetemvári pincze és borházra 300 frt becsárban, II. a nyéki 86. sz. tjkvben a 1. r. 87. hr. a. foglalt Sári József, Sári Klára, Paxi Eszter, Paxi Julianna részére jegyzett Barhóczás dülében levő szántóra a vajtási trv. 156. §. alkalmazásával 158 frt kikiáltási árban, III. a nyéki 642. sz. tjkvben a 1. r. 83. hr. a. foglalt s a barkóczás-alja dülében levő, a Sehardt Károlyné és Szabó Dániel nevére jegyzett szántóra a vajtási törvény 156. §. alkalmazásával 56 frt kikiáltási árban, IV. a nyéki 511. sz. tjkvben a 1. r. 720. hr. a. foglalt, a Karsza dülében levő dézsmás szőlőre, mely Vámosi Borbála, Sári Klára, Brezó Zsuzsanna, Molnár Krisztina és kkoru Molnár János nevére van jegyezve, a vajtási törvény 156. §. alkalmazásával 128 frt kikiáltási árban, V. a nyéki 512. sz. tjkvben a 1. r. 719. hr. a. foglalt s a Karsza dülében levő Apostol József, Sári Klára, Tóth Kis József kiskoru nevére jegyzett dézsmás szőlőre a vajtási törvény 156. §. alkalmazásával 128 frt kikiáltási árban, VI. a ladházi 125. sz. tjkv. a 1. r. 193. hr. a. foglalt Sári József és Sári Klára nevére jegyzett, a Berekerdő-féle szántóra a vajtási trv. 156. §. alkalmazásával 12 frt kikiáltási árban, VII. ugyanezen tjkvben a 2. 279. hr. a. foglalt erdőre a vajtási törvény 156. §. alkalmazásával 2 frt kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi december hó 28-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át letenni.

Kelt Miskolczon, 1893. évi október hó 11-én.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos, kir. tvszéki bír.

9496. sz. Arverési hirdetményi kivonat.
tkv. 893.

A miskolci kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Németh Imre végrehajtónak Grósz Hermanné végrehajtást szenvedő elleni 21 frt 87 kr. követelés és járuléka iránti ügyében, a miskolci kir. törvényszék területén lévő, a miskolci 5466. sz. tjkvben a 1. 2. r. sz. a. ingatlanra az árverést 1800 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1893. évi december hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor a miskolci kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1893. október hó 11-ik napján.

A kir. tvszék mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos, kir. tvszéki bír.

8708. sz. Arverési hirdetményi kivonat.
tkv. 893.

A miskolci kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csattos János végrehajtónak Fodor Borbála végrehajtást szenvedő elleni 200 frt követelés és járuléka iránti ügyében a miskolci kir. törvényszék területén lévő, a miskolci 935. sz. tjkvben a 1. rd. 2075. hrsz. alatt foglalt Toronyalja-utcában lévő 33. népsorszámu, Fodor Karolin, Fodor Lajos, Fodor Borbála, Fodor László nevére jegyzett taxás ház és udvarra a végrehajtási törvény 156. §-a alkalmazásával az árverést 1593 frt kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1893. évi december hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1893. évi szept. hó 26. napján.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos, kir. tvszéki bír.

Szállítási hivatal a m. kir. államvasutak részére.

Wilhelm Herman és Tsa

szállító-czég

Széchenyi-utcza 31. szám.

Elfogad költöztetéseket belül kárpitozott butorszállító kocsikban.

Elfogad továbbá rendelvényeket

I. rendű salgótarjáni darabos és I. rendű

porosz koczka v. dió-köszénre

bármily mennyiségben, házhoz szállítva, jutányos árak mellett.

Szállítási hivatal a m. kir. államvasutak részére.

Jó bor jó egészség!

A közelgő sertésölési időnyre ajánlok a t. cz. közönségnek kitünő, jó, tisztán kezelt, miskolci termelőkötől vásárolt

ó- és újborokat

és pedig:

1 ltr 93-iki --- 36 kr.

1 „ 92-iki --- 40-44 „

1 „ 90-iki --- 50 „

4 liter megrendelésnél házhoz is küldve, mulatságokra, estélyekre 10 literen felüli vételnél árengedmény.

Tisztelettel

DESZBERG FÁBIÁN

Alsó-Szirma-utcza 83, Roszik-féle ház.

Lakás-változtatás!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget és tisztelt megbizóimat, hogy eddig a Tóth-utca 52. szám alatt fenállott

lakatos műhelyemet

mostantól Kis-Hunyad-utca 10. számu saját házamba helyeztem át, hol ugy, mint eddig is minden a szakmamba vágó munkák gyors, pontos és szolid elkészítését, nemkülönb. kútjavításokat a legjutányosabb árak számitása mellett elvállalok.

A midőn a n. é. közönség mostanáig birt bizalmáért köszönetet mondok, azt továbbra is kiérdemelni és megtartani legfőbb törekvésem leend.

Miskolcz, 1893. november hó.

Kiváló tisztelettel: 2-3

Csomós Bertalan

lakatosmester.

Ugyanott egy fiu tanulóul felvétetik.

Egy alföldi nagyforgalmu, 8000 lakossal bíró városban, a város középpontján fekvő

NAGYVENDÉGLŐ

ÉS SZÁLLODA

5 szobával, nagy táncsteremmel, urikaszinóval, fedett kuglizóval, jól berendezett istállókkal, kocsiszinnel, jégveremmel, takarmány-pajtával stb. stb.

szabadkézből eladó.

Értekezhetni:

Schweitzer Henrik urnál

Miskolczon, Király-utcza 4. szám.

Ugyanott egy jókarban levő 3¹/₂

lóerejű locomobil is eladó.

LUSZTIG JÓZSEF

„ERZSÉBET”

VENDÉGLŐ és KÁVÉHÁZA.

A n. é. közönség szives figyelmébe és pártfogásába ajánlom ujonnan berendezett vendéglő és kávéházi helyiségemet, hol is pontos kiszolgálát és olcsó árak mellett mindig friss, izletes meleg és hideg ételekkel, nemkülönb. jó, hamisítatlan italokkal szolgálók.

Mint különlegesség:

minden szerdán és szombaton

HALÁSZLÉ.

Hetenkint kétszer, szerdán és vasárnap

nagy zeneestély

VATTAY TONI zenekarának közreműködésével.

Tömeges látogatást kér kiváló tisztelettel

LUSZTIG JÓZSEF,

az „Erzsébet”-hez cz. vendéglő és kávéház tulajdonosa
Kossuth-utca 1. szám.

Közvetlen Oroszországból beszerzett

CHINAI TEA-KÜLÖNLEGESSÉGEK

kilogrammja 4.40, 5., 6., 8., 10., 12., és 14. forintért

továbbá finom rumok, cognac, angol és belföldi teasütemények

nagy választékban kaphatók

WEIDLICH PÁL

kereskedésében „a fekete kutya” Miskolczon.